

[Nyrup Rasmussen]

Det ene er, at der i dagsordenen tales om udvidede rammer for samarbejdet på det erhvervspolitiske område mellem private virksomheder, kommuner, stat og amter. Det vil altså sige, at der ikke er tale om, at man kan slutte modsætningsvis, at alt det, der ikke direkte er nævnt, så er noget, der ikke er tilladt. Det reelle, fair, politiske og klare udgangspunkt må være, hvis denne dagsorden skal have mening, at der netop med det billede, vi har i dag, med alt det, der foregår i dag, er tale om en udvidelse. Jeg vil gerne spørge, om statsministeren også fortolker denne dagsorden derhen.

Det andet emne, jeg gerne vil hæfte mig lidt ved, er udviklingselskaberne. Jeg synes efterhånden, at vi kender så mange gode eksempler på, at en potentiel kommunal eller statslig systemeksport ikke kommer i gang, fordi vi ikke har turdet definere den selskabsdannelse, hvori man kan komme i gang.

Må jeg nævne et eksempel ovre i den statslige sektor: Danraileksemplet, hvor staten på fortræffelig vis kunne være gået ind på DSB's vegne i samarbejde med private virksomheder omkring systemeksport og udvikling på feltet. Det har desværre ikke hidtil kunnet lade sig gøre.

På sundheds- og socialområdet kan vi nævne Dansoc som et eksempel. Her vil mit andet spørgsmål være til indenrigsministeren: Er det sådan, at der i regeringspartiernes tilslutning til denne dagsorden også ligger en udvidelse af mulighederne på Dansocområdet? Vi ved i dag, at Socialministeriet kan deltage i bestyrelsen for Dansoc, men ligger der så heri, hvis denne dagsorden skal have mening, at kommuner, Kommunernes Landsforening, Amtsrådsforeningen også kan deltage i systemeksport på Dansocområdet? Det mener jeg må være konsekvensen, hvis dette skal have mening.

Jeg vil slutte med at sige, at jeg sådan set personligt og også mit parti er glad for, at der i dagsordenen står, at der ikke skal være konkurrenceforvridning, men omvendt, at der skal være konkurrence. Jeg er enig i, at vi selvfølgelig ikke er tilhængere af forvridning, men dermed også enig i, at vi taler om nye aktiviteter, der kan konkurrere, naturligvis, på lige vilkår. Det vil jeg gerne spørge statsministeren om: Er statsministeren enig i det? Det må jo være modsætningslutningen, hvis dette skal kunne føre frem til en ny og fornuftig aktivitet.

Derfor håber jeg, at debatten kan give os en fornemmelse af, at der her i Folketinget er det bredest mulige flertal for at få dannet disse nye rammer, også i selskabsdannelse, hvor det er hensigtsmæssigt for, at den systemeksport og den erhvervsudviklingsaktivitet kan komme i gang. Der er jo ikke saglige begrundelser for, at Vølund eksempelvis ikke kan indgå i et selskabssamarbejde med Amagerforbrændingen, uden at de skal ud i alle mulige mystiske konstruktioner, som indenrigsministeren godt er bekendt med. Hvorfor dog ikke tage det forfra, så det er synligt og velfungerende, og sige: Der skal altid være lige konkurrencevilkår, der skal være en interesse fra det private erhvervsliv for at gå ind i selskabsdannelserne, der skal være klare grænser for, hvor langt kommunerne kan gå i sådanne selskabsdannelser, også for deres ansvars afgrænsning? Men selve selskabsdannelsen er vel egentlig en meget velegnet form for netop at afgrænse det økonomiske engagement. Vi ved, hvor vi har forpligtet os, og vi ved, hvor det økonomiske engagement slutter.

Så er der nogle, der har spurgt mig, om nu ikke disse selskabsdannelser er noget kedeligt noget, de kan jo gå konkurs, ikke sandt? Dertil er mit svar, at vi netop taler om udviklingselskaber, at vi klart definerer disse udviklingselskabers opgaver, og at vi i virkeligheden taler om meget begrænsede beløb. Må jeg nævne et eksempel: Hvis vi tager Danrail igen, tales der om en aktiekapital på 1 mio. kr., og der tales om en DSB-deltagelse i størrelsesordenen 200.000-300.000 kr. Oprigtig talt, hvorfor i alverden skulle vi ikke kunne tage et sådant initiativ, dels med DSB, dels med kommunerne i en række andre selskabsdannelser? Oprigtig talt, jeg har svært ved at se, hvad det er for en argumentation, der skulle forhindre os deri. Så skal vi nu ikke tage de chancer og muligheder, der jo tegner sig på plejeområdet, på sundhedsområdet, på uddannelsesområdet, på miljøområdet og ikke mindst på energiområdet? Det tror jeg vi alle er bedst tjent med.

Karen Højte Jensen (KF):

Mange kommunale kræfter har efterhånden meget længe været sat ind på at påvirke Folketinget til at flytte grænserne for, hvad kommunerne for skatteborgernes penge må give sig af med. Vi har i de senere år fra KL set forskellige oplæg med konkrete forslag til, hvordan der